

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
F.G. JACOBS

fremsat den 13. april 2000 *

1. I denne sag har Kommissionen i medfør af EF-traktatens artikel 169 (nu artikel 226 EF) anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9 i Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift¹ (herefter »direktivet«) ved at have indført og opretholdt lovbestemmelser, der giver den græske finansminister mulighed for ved ministeriel bekendtgørelse at fastsætte minimumsdetailsalgspriser for forarbejdet tobak.

Relevante retsfor skrifter

2. I direktivet fastsættes de grundlæggende bestemmelser om anden etape af harmonisering af forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift. Direktivet er udstedt med hjemmel i traktatens artikel 99 (nu artikel 93 EF) og konsolide-

rer Rådets direktiv 72/464/EØF af 19. december 1972² og Rådets direktiv 79/32/EØF af 18. december 1978³, som ændret ved flere lejligheder, senest ved Rådets direktiv 92/78/EØF⁴.

3. Direktivets overordnede formål er i henhold til anden betragtning i præamblen at gøre det lettere at skabe en økonomisk union inden for Fællesskabet. Til dette formål fastsættes i direktivet to typer af bestemmelser.

4. Der er for det første bestemmelser vedrørende strukturen af, niveauet for og opkrævningen af forbrugsafgifter på forarbejdede tobaksvarer. Bestemmelserne skal sikre, at de forbrugsafgifter, der i medlemsstaterne opkræves på tobaksvarer, ikke fordrejer konkurrencevilkårene eller hindrer de frie varebevægelser. Det fastsættes i direktivets artikel 8, at forbrugsafgiften på cigaretter skal bestå af to elementer: En proportional forbrugsafgift, som udregnes

* — Originalsprog: engelsk.

1 — EFT L 291, s. 40.

2 — Direktiv om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift (JO L 303, s. 1).

3 — Andet direktiv om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift (EFT 1979 L 10, s. 8).

4 — Direktiv af 19.10.1992 om ændring af direktiv 72/464 og 79/32, EFT L 316, s. 5).

efter den maksimale detailsalgspris, og en specifik forbrugsafgift, der udregnes pr. produktenhed. I henhold til direktivets artikel 16 kan den specifikke afgift ikke være under 5% eller over 55% af det samlede afgiftsbeløb, der opkræves på cigaretter⁵. Forbrugsafgifter opkræves i henhold til direktivets artikel 10 i princippet ved hjælp af toldbanderoler, der af fabrikanterne eller importørerne købes hos de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, og som påklæbes varerne, inden de sælges i detail.

5. Der er for det andet bestemmelser om fastsættelsen af detailsalgspriser for alle forarbejdede tobaksvarer⁶. I henhold til syvende betragtning til direktivet skal der af »konkurrencehensyn... være fri prisdannelse for alle grupper af forarbejdet tobak«. I den forbindelse bestemmes det i direktivets artikel 9, der svarer til artikel 5 i direktiv 72/464:

»1. Som fabrikant betragtes enhver fysisk eller juridisk person etableret i Fællesskabet, der forarbejder tobak til tobaksvarer med henblik på detailsalg.

5 — Det samlede afgiftsbeløb fastsættes i direktivets artikel 16, stk. 2, som »en sammenlægning af den proportionale forbrugsafgift, den specifikke forbrugsafgift og den omsætningsafgift, der opkræves på disse cigaretter«.

6 — Forarbejdede tobaksvarer defineres i direktivets artikel 2 som »a) cigaretter, b) cigarer og cigarillos, c) røgtobak — finskåren tobak til rulning af cigaretter — anden røgtobak, som defineret i artikel 3-7«.

Fabrikanter eller eventuelt deres repræsentanter eller befuldmægtigede i Fællesskabet samt importører fra tredjelande fastsætter frit de maksimale detailsalgspriser for hver enkelt af deres varer og for hver enkelt af de medlemsstater, hvori de skal overgå til frit forbrug.

Den i andet afsnit omhandlede bestemmelse kan dog ikke være til hinder for anvendelsen af nationale lovgivninger om kontrol med prisniveauet eller overholdelse af fastsatte priser, såfremt de er forenelige med fællesskabsforskrifterne.

2. For at lette opkrævningen af forbrugsafgiften kan medlemsstaterne fastsætte en skala for detailsalgspriser pr. gruppe forarbejdet tobak på betingelse af, at hver skala er tilstrækkelig bred og detaljeret til reelt at svare til fællesskabsvarernes forskellighed. Enhver skala gælder for alle varer, der tilhører den gruppe af forarbejdet tobak, som den angår, uden hensyn til kvalitet, præsentation, varens oprindelse eller de benyttede materialer, firmaernes særkende eller andre kriterier.«

6. Direktivets artikel 9 er gennemført i græsk ret ved lov nr. 2127 af 5. april 1993 om harmonisering med fællesskabsretten af afgiftssystemet for olieprodukter,

ætylalkohol og alkoholholdige drikkevarer samt industrielt fremstillet tobak, som ændret ved artikel 2 i lov nr. 2187 af 8. februar 1994. Følgende bestemmes i lovens artikel 45:

»1. Detailsalgspriserne på industrielt fremstillede tobaksvarer, som forbruges i indlandet, fastsættes, med forbehold af stk. 3, frit af fabrikanterne eller af befuldmægtigede for fabrikanterne i de øvrige medlemsstater, som er etablerede i Grækenland, samt af deres importører, og detailsalgsprisen i drakmer skal af disse anføres på de pakker og andre, mindre emballager, som er bestemt til salg i detailledet, eller på afgiftsbanderolerne, som påføres sidstnævnte.

2....

3. Finansministeren fastsætter ved bekendtgørelse, som offentliggøres i regeringens officielle tidende, minimumsdetailsalgspriserne for de i stk. 1 omhandlede produkter, som mindst skal svare til priserne for disse produkter den 1. december 1993, i overensstemmelse med stk. 2, forhøjet med 20%. Andre minimumspriser kan ligeledes fastsættes ved bekendtgørelse fra finansministeren. Bringes der nye typer af industrielt fremstillede tobaksvarer i omsætning, fastsættes deres minimumsdetailsalgspris til den pris, som gælder for den type, der kvalitativt ligger nærmest, hvilket afgøres ved ovennævnte ministerielle bekendt-

gørelse. I samme bekendtgørelse fastsætter finansministeren minimumsdetailsalgspriser for cigarer og cigarillos, finskåren tobak til rulning af cigaretter og andre røgtobaksvarer.

...«

7. Artikel 45, stk. 3, blev ændret ved ministeriel bekendtgørelse nr. F 3/2 af 7. januar 1997. Herefter skal detailsalgsprisen for forarbejdet tobak med virkning fra den 20. januar 1997 mindst være lig prisen på disse varer den 31. december 1996 forhøjet med 9%.

Retsforhandlinger og afgrænsning af sagens genstand

8. Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 45 i lov nr. 2127 er i strid med direktivets artikel 9 og EF-traktatens artikel 30 (nu artikel 28 EF). Ved skrivelse af 21. februar 1994 meddelte Kommissionen den græske regering dette synspunkt⁷. Ved skrivelse af 31. marts 1994 svarede den græske regering, at den ikke anså lov nr. 2127 for at være i strid med direktivets

⁷ — Direktivets artikel 9 svarer til artikel 5 i direktiv 72/464, og Kommissionens skrivelse henviser til sidstnævnte.

artikel 9 eller med andre fællesskabsbestemmelser. Efter en yderligere brevveksling, hvorunder parterne opretholdt deres synspunkter, sendte Kommissionen den 21. marts 1996 en åbningsskrivelse. Da Kommissionen fandt den græske regerings svar af 29. maj 1996 utilfredsstillende, fremsatte Kommissionen den 16. juni 1996 en begrundet udtalelse i medfør af traktatens artikel 169, stk. 1, hvori den opfordrede Den Helleniske Republik til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den begrundede udtalelse inden for en frist på to måneder efter meddelelsen herom. I sit svar af 25. marts 1998 på den begrundede udtalelse gentog den græske regering, at lov nr. 2127 ikke var i strid med fællesskabsretten. I lyset af dette svar anlagde Kommissionen den 11. juni 1998 denne sag.

for at fremsætte bemærkninger, der er en med traktaten tilsigtet væsentlig processuel garanti⁸. I denne sag hævdede Kommissionen både i åbningsskrivelsen og i den begrundede udtalelse, at selv om den i sin tidligere korrespondance havde henvist til traktatens artikel 30, var nærværende sag begrænset til de skatte- og afgiftsmæssige aspekter af lov nr. 2127 og foregreb ikke et eventuelt senere sagsanlæg på grundlag af artikel 30. Heraf følger, som den græske regering med rette har gjort gældende, at påstanden om tilsidesættelse af traktatens artikel 30 ikke kan antages til realitetsbehandling.

Sammenfatning af parternes argumenter

9. Kommissionen har nedlagt påstand om, at det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat direktivets artikel 9. Kommissionen angiver imidlertid i replikken til den græske regerings svarskrift, at lov nr. 2127 ligeledes er i strid med traktatens artikel 30.

10. I henhold til Domstolens praksis fastlægges tvistens genstand i en traktatbruds-sag under den administrative procedure. Kommissionen kan derfor ikke efterfølgende udvide tvistens genstand, da dette ville indskrænke medlemsstatens mulighed

11. Til støtte for sin påstand om, at direktivets artikel 9 er tilsidesat, har Kommissionen gjort to argumenter gældende.

12. Den har først og fremmest gjort gældende, at direktivets artikel 9 fastsætter et princip om, at fabrikanter og importører frit kan fastsætte detailsalgspriser for forarbejdet tobak. Fastsætter en medlemsstat retligt bindende maksimale detailsalgspriser eller minimumsdetailsalgspriser, er det i

8 — Jf. bl.a. Domstolens dom af 10.3.1970, sag 7/69, Kommissionen mod Italien, Sml. 1970, s. 21, org.ref.: Rec. s. 111, præmis 5, og af 28.4.1993, sag C-306/91, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 2133, præmis 22.

strid med dette princip, og derfor med direktivet. Kommissionen har dels henvist til direktivets formål, som det er fastsat i betragtningerne til direktivet, dels til Domstolens praksis om artikel 5 i direktiv 72/464⁹.

13. Kommissionen har tilføjet, at artikel 45 i lov nr. 2127 skaber retsikkerhed, og at Den Helleniske Republik derfor ikke har gennemført direktivets artikel 9 korrekt. Usikkerheden skyldes den åbenbare modsigelse, der er mellem artikel 45, stk. 1, der bestemmer, at fabrikanter og importører frit kan fastsætte detailsalgspriserne for forarbejdet tobak, og artikel 45, stk. 3, der bestemmer, at finansministeren fastsætter minimumsdetailsalgspriserne for disse varer.

14. Den græske regering har i det væsentlige gjort gældende, at der efter ordlyden af direktivets artikel 9 skelnes mellem minimumsdetailsalgspriser og maksimale detailsalgspriser. En medlemsstat handler derfor ikke i strid med direktivet, når den fastsætter retligt bindende minimumsdetailsalgspriser for forarbejdede tobaksvarer.

⁹ — Domstolens dom af 16.11.1977, sag 13/77, GB-INNO-BM, Sml. s. 2215, af 21.6.1983, sag 90/82, Kommissionen mod Frankrig, Sml. s. 2011, af 7.5.1991, sag C-287/89, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 2233, og dommen af 28.4.1993 i sagen Kommissionen mod Italien.

15. Den græske regering benægter desuden, at lov nr. 2127 skaber retsikkerhed. Mens artikel 45, stk. 1, fastsætter et almindeligt princip om, at fabrikanter og importører frit kan fastsætte detailsalgsprisen for forarbejdet tobak, er artikel 45, stk. 3, blot en indskrænkning af dette princip. Regeringen udleder heraf, at de to stykker ikke er modsigende.

16. Endelig har den græske regering gjort gældende, at lov nr. 2127 er omfattet af forbeholdene i artikel 9, stk. 1, tredje afsnit, om nationale lovgivninger om kontrol med prisniveauet eller overholdelse af fastsatte priser.

17. Jeg mener, der skal tages stilling til følgende spørgsmål:

- i) Er artikel 45 i lov nr. 2127 i strid med artikel 9, stk. 1, andet afsnit, og derfor umiddelbart i strid med direktivet?
- ii) Kan artikel 45 i lov nr. 2127 begrundes under henvisning til forbeholdene i direktivets artikel 9, stk. 1, tredje afsnit?

Er artikel 45 i lov nr. 2127 i strid med artikel 9, stk. 1, andet afsnit, og derfor umiddelbart i strid med direktivet?

18. Artikel 9, stk. 1, andet afsnit, bestemmer, at fabrikanter og importører frit fastsætter de maksimale detailsalgspriser for hver enkelt af deres varer. Ifølge den græske regering viser anvendelsen af ordene »maksimale detailsalgspriser« i stedet for »priser« i dette afsnit, at direktivet ikke har til hensigt at forbyde minimumsdetailsalgspriser.

19. Denne vurdering er efter min opfattelse ikke korrekt, eftersom ordlyden af artikel 9 skal fortolkes i lyset af direktivets system og målsætning¹⁰.

20. Direktivet indfører en ordning for anvendelse af forbrugsafgifter på forarbejdede tobaksvarer i medlemsstaterne. I henhold til ordningen udregnes og opkræves afgifterne på grundlag af de maksimale detailsalgspriser, der er fastsat af fabrikanterne eller importørerne og trykt på afgiftsbanderolerne. Ordene »maksimale priser« i artikel 9 henviser til denne ordning for beregning og opkrævning af afgiften. De betyder de priser, der er fastsat af fabrikanter eller importører, og som afgiften opkræves på grundlag af. Som Domstolen

fastslog i GB-INNO-BM-dommen, hvor grundlaget for beregning af afgiften er detailsalgsprisen, udgør et forbud mod at sælge tobaksvarer til forbrugeren til en højere pris end den på afgiftsbanderolen anførte detailsalgspris en væsentlig fiskal garanti for, at fabrikanter og importører ikke opgiver en for lav værdi for deres varer på tidspunktet for afgiftens betaling¹¹. Henvisningen til »maksimale priser« har derfor ingen betydning for afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt direktivet indrømmer medlemsstaterne en mulighed for at fastsætte minimumsdetailsalgspriser.

21. Den græske regerings fortolkning er heller ikke i overensstemmelse med direktivets formål. Hvis en medlemsstat pålægger bindende minimumsdetailsalgspriser på forarbejdede tobaksvarer, vil importørerne af disse varer muligvis ikke være ikke stand til at lade lavere indkøbspriser afspejle sig i deres detailsalgspriser. Dette kan medføre, at konkurrencevilkårene for indenlandske og importerede tobaksvarer fordrejes, og at der sker en restriktion af de frie varebevægelser. Dette er også grunden til, at det i betragtningerne til direktivet anføres, at der »af konkurrencehensyn skal ... være fri prisdannelse for alle grupper af forarbejdet tobak«.

22. Desuden er spørgsmålet allerede afgjort i Domstolens praksis. Domstolen har fastslået, at nationale bestemmelser, der fastsætter bindende detailsalgspriser for forar-

¹⁰ — Jf. dommen i sagen Kommissionen mod Frankrig, nævnt ovenfor i fodnote 9, præmis 16.

¹¹ — GB-INNO-BM-dommen, nævnt i fodnote 9 ovenfor, præmis 17.

bejdet tobak, er i strid med artikel 5, stk. 1, i direktiv 72/464, der i denne sag kan ligestilles med direktivets artikel 9, stk. 1. I dommen i sagen Kommissionen mod Frankrig¹² tog Domstolen stilling til spørgsmålet om, hvorvidt franske bestemmelser, hvorefter myndighederne kunne fastsætte bindende detailsalgspriser for både indenlandske og importerede tobaksvarer, var forenelige med artikel 5, stk. 1. Domstolen fastslog, at den beføjelse, de franske myndigheder var tildelt med hensyn til at fastsætte priser, »er uforenelig med fællesskabsretten, for så vidt som den — gennem ændring af de salgspriser, som er fastsat af fabrikanten eller importøren — åbner mulighed for at gribe ind i konkurrenceforholdene mellem importeret tobak og tobak markedsført af det nationale monopol«¹³.

23. Domstolen bekræftede denne fortolkning af artikel 5 i dommen i sagen Kommissionen mod Belgien¹⁴. Sagen vedrørte de belgiske myndigheders afvisning af at levere en importør tobakafgiftsbanderoler med angivelse af lavere priser end priserne i en indenlandsk tabel, der var fastsat i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2 (nu direktivets artikel 9, stk. 2). Domstolen fastslog, at afvisningen måtte sidestilles med en pålæggelse af en minimumspris på importerede tobaksvarer, hvilket er i strid

med traktatens artikel 30. Den tilføjede herefter¹⁵:

»Det fremgår yderligere heraf, at de belgiske myndigheder ligeledes gjorde sig skyldig i en retsvildfarelse ved at tilsidesætte princippet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 72/464, hvorefter fabrikanter og importører frit kan fastsætte de maksimale detailsalgspriser for hver enkelt af deres varer.«

24. Endelig fastslog Domstolen i dommen i sagen Kommissionen mod Italien¹⁶, at en bestemmelse i italiensk ret, hvorefter denne stats administration kunne fastsætte detailsalgspriserne i forhold til de maksimumspriser, der blev foreslået den af fabrikanterne og importørerne, var i strid med artikel 5, stk. 1, i direktiv 72/464, eftersom den skabte usikkerhed omkring disse fabrikanter og importørers ret til frit at fastsætte de maksimale detailsalgspriser.

25. Det følger heraf, at Kommissionens fortolkning af direktivet er korrekt. I henhold til artikel 9, stk. 1, gælder der et princip om, at fabrikanter og importører frit kan fastsætte detailsalgspriserne, som, bortset fra forbeholdene i bestemmelsens tredje afsnit, er til hinder for, at medlems-

12 — Nævnt i fodnote 9.

13 — Dommens præmis 26.

14 — Nævnt i fodnote 9.

15 — Dommens præmis 22.

16 — Nævnt i fodnote 9.

staternes myndigheder har beføjelse til at fastsætte minimumspriser eller andre bindende detailsalgspriser.

klart af direktivets system og målsætning samt af Domstolens afgørelser i de ovennævnte sager, at artikel 9, stk. 1, faktisk finder anvendelse på minimumspriser.

26. Den græske finansminister bemyndiges i henhold til artikel 45 i lov nr. 2127 til at fastsætte bindende minimumsdetailsalgspriser for forarbejdede tobaksvarer. Denne bemyndigelse er i sig selv udtryk for en tilsidesættelse af princippet om fri prisdannelse for detailsalgspriser i direktivets artikel 9, stk. 1.

27. Denne konklusion svækkes ikke, som den græske regering har påstået, af forarbejderne til direktivet. Under den proces, der førte til udstedelse af direktiv 92/78, der ændrede direktiv 72/464, foreslog Det Økonomiske og Sociale Udvalg, at ordene »maksimale priser« i artikel 5, stk. 1, blev ændret til »priser« for at tydeliggøre, at direktivet også fandt anvendelse på nationale bestemmelser om minimumspriser¹⁷. Den omstændighed, at fællesskabslovgiver ikke vedtog dette forslag, betyder ikke, at minimumspriser falder uden for artikel 9, stk. 1. Det skal tværtimod forstås således, at fællesskabslovgiver var af den opfattelse, at den foreslåede ændring ikke var nødvendig, eftersom det fremgik tilstrækkeligt

28. Det bør tilføjes, at de minimumspriser, der er fastsat i overensstemmelse med lov nr. 2127, i modsætning til den græske regerings opfattelse, kan være til skade for direktivets formål. I henhold til oplysninger i stævningen fastsættes de græske minimumspriser i overensstemmelse med følgende kriterier: Fra december 1995, da direktivet trådte i kraft¹⁸, til den 19. januar 1997 var minimumspriserne mindst lig med detailsalgspriserne pr. 1. december 1993 forhøjet med 20%; siden den 20. januar 1997 har minimumsdetailsalgspriserne mindst været lig med detailsalgspriserne pr. 31. december 1996 forhøjet med 9%. Disse priser forekommer forholdsvis høje, hvorfor det ikke kan udelukkes, at minimumspriserne har hindret visse importører i at lade lavere kostpriser afspejle sig i deres detailsalgspriser. De minimumspriser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 45, kan derfor have fordrejet konkurrencevilkårene mellem indenlandske tobaksvarer og importerede tobaksvarer og hindret de frie varebevægelser. Desuden er der efter ordlyden af artikel 45 ikke nogen øvre grænse for de minimumspriser, der kan fastsættes af den

17 — Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 72/464 og 79/32 (EFT 1991 C 69, s. 25, på s. 30).

18 — I henhold til direktivets artikel 20 trådte direktivets bestemmelser i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 6.12.1995.

græske finansminister. Ministeren kan derfor på et hvilket som helst tidspunkt hæve minimumspriserne til et så højt niveau, at konkurrencevilkårene klart fordrejes.

29. Af disse grunde konkluderer jeg, at artikel 45 i lov nr. 2127 er i strid med direktivets artikel 9, stk. 1, andet afsnit, og derfor umiddelbart er i strid med direktivet.

30. I lyset af ovenstående bemærkninger, er det uforholdent at tage stilling til Kommissionens anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af kravet om retssikkerhed ved gennemførelsen af direktivet.

Kan artikel 45 i lov nr. 2127 begrundes under henvisning til forbeholdene i direktivets artikel 9, stk. 1, tredje afsnit?

31. Den græske regering har gjort gældende, at artikel 45 i lov nr. 2127 er omfattet af de forbehold, der er opregnet i direktivets artikel 9, stk. 1, tredje afsnit. Den har til støtte herfor anført, at minimumspriser er nødvendige for at beskytte

den græske stats fiskale interesser og for at beskytte den offentlige sundhed mod farerne ved tobak. Regeringen har i denne forbindelse understreget, at bekæmpelsen af tobaksmisbrug i henhold til fællesskabsretten er et berettiget formål, at Kommissionen har opfordret medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger på dette område, og at foranstaltninger i betragtning af det høje tobaksforbrug i Grækenland er påkrævet.

32. Jeg erindrer om, at artikel 9, stk. 1, tredje afsnit, henviser til »nationale lovgivninger om kontrol med prisniveauet eller overholdelse af fastsatte priser«. Foranstaltninger, der har til hensigt at beskytte den offentlige sundhed eller medlemsstatens fiskale interesser, er efter min mening ikke omfattet heraf.

33. Denne fortolkning understøttes af Domstolens praksis vedrørende artikel 5, stk. 1, i direktiv 72/464. Domstolen fastslog i dommen i sagen Kommissionen mod Frankrig, at forbeholdene i tredje afsnit »skal fortolkes således, at deres indhold bringes i overensstemmelse med bestemmelsen om, at fabrikanten eller importøren frit fastsætter salgsprisen«¹⁹. For så vidt angår »kontrol med prisniveauet« udtalte

19 — Nævnt i fodnote 9, dommens præmis 20.

Domstolen, at dette udtryk ikke kan sigte til andet end nationale lovgivninger af generel art, som har til formål at bekæmpe prisstigninger²⁰. Med hensyn til udtrykket »overholdelse af fastsatte priser« fastslog Domstolen, at dette udtryk skal fortolkes i lyset af mekanismen med fastsættelse af detailsalgspriser, som er fastsat i artikel 9, stk. 1, andet afsnit. Udtrykket skal forstås som angivende en pris, som — når den først er blevet fastsat af fabrikanten eller importøren og er blevet godkendt af det offentlige — er pålagt som bindende maksimalpris og som sådan skal overholdes af alle led i forhandlerkæden frem til salget til forbrugeren²¹. Som omtalt ovenfor, har denne mekanisme til formål at hindre fabrikanter og importører i at vurdere deres varer for lavt, når de køber afgiftsbanderolerne og betaler forbrugsafgifterne på tobaksvarerne.

34. Heraf følger, at artikel 9, stk. 1, tredje afsnit, ikke giver medlemsstaterne mulighed for at fravige princippet om fri prisdannelse i andet afsnit med henblik på enten at beskytte deres fiskale interesser eller den offentlige sundhed. Den græske regerings anbringende om, at lov nr. 2127

er berettiget i henhold til artikel 9, stk. 1, tredje afsnit, bør derfor ikke tiltrædes.

35. Dette betyder dog ikke, at Den Helleniske Republik ikke kan beskytte sine fiskale interesser og den offentlige sundhed i henhold til direktivet. Som Kommissionen med rette har påpeget, kan Den Helleniske Republik i henhold til direktivets artikel 16 frit fastsætte det samlede afgiftsniveau for forarbejdede tobaksvarer. Den kan derfor beskytte disse interesser ved at hæve afgiftsniveauet. Den bekymring, som den græske regering har tilkendegivet, for, at fabrikanter og importører muligvis vil modvirke afgiftsstigninger ved at reducere deres fortjenstmargen, er ubegrundet. Henset til det store afgiftselement i salgsprisen for forarbejdede tobaksvarer, er fabrikanternes, importørernes og detailhandlernes fortjeneste forholdsvis lille²². Detailsalgsprisen afspejler derfor afgiftsniveauet, og de græske myndigheder kan under alle omstændigheder modsvare begrænsninger af fortjenesten ved at hæve afgiftsniveauet yderligere.

20 — Dommens præmis 21 og 22.

21 — Dommens præmis 23. Jf. ligeledes dommen i sagen Kommissionen mod Belgien, præmis 13, nævnt i fodnote 9.

22 — Jf. GB-INNO-BM-dommen, nævnt i fodnote 9, præmis 16.

Forslag til afgørelse

36. Af ovenstående grunde foreslår jeg derfor Domstolen at træffe følgende afgørelse:

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9 i Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift.

- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.